

РЕШЕНИЕ

№ 6364

гр. София, 04.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8471** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 72, ал. 4 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/:

Образувано е по касационна жалба на полицейски орган при 03 РУ - СДВР, срещу решение от 15.07.2021 г. по НАХД № 9659/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което по жалбата на Ц. Н. Ц. е отменена заповед за задържане на лице № 227зз-1802/11.07.2020 г., издадена от полицейски орган при 03 РУ - СДВР, с която на Ц., на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, във вр. с чл. 325 от НК е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ „задържане за срок от 24 часа“. Твърди се, че решението е неправилно и незаконосъобразно. В писмени бележки прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. В съдебно заседание, касаторът представляван от юрк. П., моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението на СРС. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът, не се явява и не се представлява.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 15.07.2021 г. по НАХД № 9659/2020 г., СРС е отменил заповед за задържане на лице № 227зз-1802/11.07.2020 г., издадена от полицейски орган при ОЗ РУ - СДВР, с която на Ц. Н. Ц., на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ „задържане за срок от 24 часа“.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, въззивният съд е обосновал правен извод, че при издаването на заповедта, са допуснати съществени процесуални нарушения. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства. При правилно установена фактическа обстановка, за да постанови решението си, СРС е приел, че оспорената пред него заповед за задържане е издадена от компетентен орган по чл. 57, ал. 1 от ЗМВР. Спазена е предвидената от закона писмена форма, съгласно чл. 74, ал. 1 от ЗМВР.

Настоящата инстанция споделя изводите на СРС, че е допуснато нарушение на закона, изразяващо се в липса на посочване на каквото и да е фактическо основание. Обжалваната заповед не отговаря на изискванията по чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР и член 5, § 2 от ЕКЧП, съставляващи процесуални гаранции за правото на свобода и сигурност по чл. 30, ал. 1 от Конституцията на РБ и член 5, § 1, изр.1 от ЕКПЧП, срещу произволното негово ограничаване. Изложените в заповедта правни основания – чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и задържане за извършване на хулиганска проява по чл. 325 от НК, не освобождава административният орган от задължението да посочи и фактическите основания на задържането, както е посочено в бланката на заповедта. Т.е. в заповедта бланкетно е посочено фактическо основание, а именно „задържане за извършване на хулиганска проява по чл. 325 от НК“. От съществено значение в процесния случай е какви конкретни действия е извършил задържаният, които органът е възприел като хулигански прояви. Разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР предполага наличието на данни, от които да може да се направи основателно предположение, че конкретно лице е извършило престъпление. Нейната цел не е да се наложи наказание за установено по категоричен начин престъпление, а да се попречи на уличения в извършването му или да се укрие или да извърши друго престъпление или да осуети наказателно преследване. В процесния случай не става ясно защо е задържана Ц. и има ли достатъчно данни за нейното участие в извършване на престъпление. За всеки конкретен случай на задържане, установяването на данните е в тежест на административния орган и в случая това не е извършено. Фактически мотиви не се съдържат и в административната преписка по издаване на оспорената заповед, като същата дори не препраща към материали от досъдебно производство или прокурорска преписка на СРП. Оттук може да се направи обоснован извод, че няма свързаност към мотивите на органа издал заповедта.

Предвид изложеното и липсата на основания за постановеното със заповедта задържане, задържаното лице не може да разбере защо е задържано, което е пречка да оспори ефективно законосъобразността на това задържане по съдебен ред. След като необходимата фактическа информация не се съдържа в заповедта за задържане, същата няма как да се формулира, предявява и доказва в хода на съдебното производство пред въззивния съд. Дори свидетелските показания не установяват по категоричен начин участието на задържаното лице в хулиганска проява. Оттук следва, че са правилни мотивите на въззивния съд, че в конкретния случай така извършеното

задържане е неоправдано, и същото е довело до ограничаване правата и законните интереси на Ц. Н. Ц..

Ето защо, решението на районния съд е законосъобразно, постановено при спазване на процесуалноправните и материалноправни разпоредби. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС следва да се потвърди.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 15.07.2021 г. по НАХД № 9659/2020 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.